

ปาเนียม — หมายเลขสิบสอง

ดาเนียล 11:40 และการเปิดผนึกคำพยากรณ์สามครั้ง

Jeff Pippenger

2025-09-12

ข้อที่สิบสิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดเป็นข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งที่ลุ่มลึกที่สุดในพระคัมภีร์ทั้งเล่ม ข้อนี้เป็นตัวแทนของการคลี่ผนึกหนังสือดาเนียลในปี 1798, 1989 และ 2023 การคลี่ผนึกหนังสือทั้งสามครั้งนั้นเป็นเครื่องหมายแห่งบทสรุปของการกระจัดกระจายตลอด “เจ็ดวาระ” ปี 1798 เป็นเครื่องหมายแห่งการสิ้นสุดของการกระจัดกระจายเป็นเวลา 2,520 ปี ซึ่งเริ่มต้นในปี 723 ก่อนคริสตกาล เมื่ออัสซีเรียกวาดต้อนสิบตระกูลฝ่ายเหนือไปเป็นเชลย ปี 1989 เป็นเครื่องหมายแห่งการสิ้นสุดของ 126 ปีนับจากการกบฏในปี 1863 เมื่อคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์ได้ละทิ้ง “เจ็ดวาระ” แห่งเลวีนิติบทที่ยีสิบหกอย่างเป็นทางการ ปี 2023 เป็นเครื่องหมายแห่งการสิ้นสุดของสามวันครึ่งที่พยานสองคนในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดนอนตายอยู่ที่ถนน เมื่อสิ้นสุด 2,520 ปี (126 ปี และ 3½ วัน—ซึ่งล้วนเป็นสัญลักษณ์ของ “เจ็ดวาระ”) หนังสือดาเนียลก็ถูกคลี่ผนึกออก

ซิสเตอร์ไวท์บอกให้เราทราบว่า ในปี ค.ศ. 1798 จำเป็นที่มนุษย์จะต้องได้รับการนำเสนอเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองพระองค์ เมื่อเธอบันทึกข้อเท็จจริงนี้ เธอกำลังชี้ให้เห็นถึงประวัติศาสตร์ที่ขนานกันอยู่ เพราะเธอยังนำเสนอข่าวสารแห่งยุคสุดท้ายว่าเป็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองพระองค์ด้วย เมื่อกล่าวถึงประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ เธอได้บันทึกไว้ว่า:

“เป็นสิ่งจำเป็นที่มนุษย์จะต้องถูกปลุกให้ตระหนักถึงอันตรายของตน; ที่เขาทั้งหลายจะต้องถูกเร้าให้เตรียมพร้อมสำหรับเหตุการณ์อันศักดิ์สิทธิ์และน่าเกรงขามซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งเวลาการทดลอง” The Great Controversy, 310.

กล่าวถึงยุคสุดท้าย นางได้บันทึกไว้ว่า:

“ก่อนการถูกตรึงกางเขน พระผู้ช่วยให้รอดได้ทรงอธิบายแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า พระองค์จะต้องถูกประหารชีวิตและจะทรงเป็นขึ้นจากอูโมงค์ และเหล่าทูตสวรรค์ก็อยู่ที่นั่นเพื่อประทับพระวณะของพระองค์ลงในความคิดและจิตใจของพวกเขา แต่เหล่าสาวกกำลังเฝ้ารอการปลดปล่อยฝ่ายโลกจากแอ๊กของโรมัน และพวกเขาไม่อาจยอมรับความคิดที่ว่าพระองค์ ผู้ซึ่งความหวังทั้งสิ้นของพวกเขาอาศัยอยู่ในพระองค์นั้น จะต้องทนทุกข์กับความตายอันน่าอัปยศ ถ้อยคำซึ่งพวกเขาจำเป็นต้องจดจำนั้นถูกขจัดออกไปจากความคิดของพวกเขา และเมื่อเวลาของการทดลองมาถึง ก็พบว่าพวกเขายังไม่ได้เตรียมพร้อม ความตายของพระเยซูได้ทำลายความหวังของพวกเขาโดยสิ้นเชิง รวากับว่าพระองค์มิได้ทรงเตือนพวกเขาไว้ล่วงหน้าเลย ฉะนั้น ในคำพยากรณ์อนาคตก็ถูกเปิดเผยไว้ต่อหน้าเราอย่างชัดเจน ฉะนั้น เช่นเดียวกับที่ได้ถูกเปิดเผยแก่เหล่าสาวกโดยพระวณะของพระคริสต์ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งเวลาการค้ำประกัน และงานแห่งการเตรียมพร้อมสำหรับเวลาแห่งความทุกข์ยากนั้น ได้ถูกเสนอไว้อย่างชัดเจน แต่คนเป็นอันม

หากหาได้เข้าใจความจริงสำคัญเหล่านี้มากไปกว่าเราพบว่าความจริงเหล่านั้นไม่เคยถูกเปิดเผยเลย
ซาตานเผ่าคอยที่จะฉกฉวยความประทับใจทุกอย่างที่จะทำให้พวกเขาฉลาดถึงความรอดไปเสีย
และเวลาแห่งความทุกข์ยากจะพบพวกเขาโดยที่ยังไม่พร้อม” The Great Controversy, 595.

ข่าวสารของมิลเลอไรต์ถูกเปิดผนึกในปี 1798 และได้นำเสนอ

“เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสิ้นสุดแห่งช่วงเวลาแห่งพระกรุณา” เมื่อกล่าวถึงยุคสุดท้าย

นางได้นำประวัติศาสตร์ของเหล่าสาวกมาใช้เพื่อแสดงให้เห็นข้อเท็จจริงว่า

“เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสิ้นสุดแห่งช่วงเวลาแห่งพระกรุณา”

คือสิ่งที่กระทำให้นมนุษย์มีปัญหาไปสู่ความรอด แต่กลับไม่ได้รับความเข้าใจ ข่าวสารที่ถูกเปิดผนึกในปี 1798, 1989 และ 2023 เป็นข่าวสารที่ระบุถึง “เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการสิ้นสุดแห่งช่วงเวลาแห่งพระกรุณา”

ข้อที่สี่สิบนั้นเป็นแนวเส้นทางประวัติศาสตร์ซึ่งพระธรรมดาเนียลถูกเปิดผนึกสามครั้ง ในปี 1798

นิมิตของดาเนียลเกี่ยวกับแม่น้ำอูไล ซึ่งเป็นตัวแทนของบทรที่เจ็ดถึงบทรที่เก้า ได้ถูกเปิดผนึก ในปี 1989

นิมิตของดาเนียลเกี่ยวกับแม่น้ำฮิตเดเคล ซึ่งเป็นตัวแทนของบทรที่สิบถึงบทรที่สิบสอง ได้ถูกเปิดผนึก ในปี 2023
ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สี่สิบแห่งดาเนียลบทที่สิบเอ็ดได้ถูกเปิดผนึก

ประวัติศาสตร์ของข้อที่สี่สิบเป็นภาพแทนช่วงเวลาตั้งแต่ปี 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ในข้อที่สี่สิบเอ็ด

ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา อันเป็นสัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดินในวิวรณ์บทที่สิบสาม

ผู้พยากรณ์เท็จในวิวรณ์บทที่สิบหก และราชอาณาจักรที่หกในคำพยากรณ์ของพระคัมภีร์

ประวัติศาสตร์เดียวกันซึ่งเป็นภาพแทนอยู่ในข้อที่สี่สิบของดาเนียลบทที่สิบเอ็ดนั้น

ก็ถูกเป็นภาพแทนไว้ด้วยในข้อหนึ่งของพระธรรมวิวรณ์เช่นกัน

แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินโลก มันมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ

และมันพูดเหมือนพญานาค วิวรณ์ 13:11

ข้อนี้ เช่นเดียวกับข้อสี่สิบ เป็นประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นด้วยกฎหมาย Alien and Sedition Acts ค.ศ. 1798

และสิ้นสุดลงด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อชนชาติกล่าวดังพญานาค

เป็นประวัติศาสตร์ที่เริ่มขึ้นเมื่อโรมของสันตะปาปาถูกปลดออกจากบัลลังก์

และสิ้นสุดลงเมื่อโรมของสันตะปาปาได้รับการสถาปนาคืนสู่บัลลังก์

ประวัติศาสตร์ที่ได้รับการเป็นตัวแทนโดยทั้งวิวรณ์ 13:11 และดาเนียล 11:40

เริ่มต้นด้วยการปลดอาณาจักรที่ห้าแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ออกไป

และสิ้นสุดลงด้วยการปลดอาณาจักรที่หกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ออกไป.

“เจ็ดสิบ” ปีซึ่งบาบิโลนครองครองในฐานะอาณาจักรแรกแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์จนถึงอาณาจักรที่สองแห่งคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ เป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ของข้อที่สี่สิบตั้งแต่ปี 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์

และอยู่มา ในวันนี้ เมืองไทรจะถูกกลืนสิ้นเป็นเวลาเจ็ดสิบปี ตามวันเวลาของกษัตริย์องค์หนึ่ง;

ครั้นสิ้นสุดเจ็ดสิบปีแล้ว เมืองไทรจะชักร่องตุงหญิงแพศยา จงหยิบพิณเกิด เทียวไปรอบเมืองเกิด

เจ้าหญิงแพศยาผู้ถูกกลืนแล้ว; จงบรรเลงทำนองอันไพเราะ จงร้องเพลงมากมาย เพื่อเจ้าจะเป็นที่จดจำอีก

และอยู่มา ครั้นสิ้นสุดเจ็ดสิบปีแล้ว พระเยโฮวาห์จะทรงเยี่ยมเยียนเมืองไทร

และนางจะหวนกลับไปสู่ค้ำจางของตน

และจะกระทำการแพศยากับบรรดาราชอาณาจักรทั้งสิ้นของโลกที่อยู่เหนือพื้นพิภพ อีสยาห์ 23:15-17

ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์

ก็เป็นประวัติศาสตร์แห่งเวลาที่หญิงแพศยาแห่งเมืองไทรจะถูกกลืนเลื่อนด้วย

ตั้งที่บันทึกไว้ในอิสยาห์บทที่สี่สิบสาม ซึ่งกล่าวถึงช่วงเวลาดังกล่าวว่าเป็น “เจ็ดสิบปี” และเป็น

“วันเวลาแห่งชัยชนะที่ยิ่งใหญ่” ตั้งแต่เนบิวต์เนสซาร์ถึงเบลซัสซาร์
อาณาจักรแรกแห่งคอปยากรณในพระคัมภีร์ได้ครอบครองอยู่
จึงเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของอาณาจักรที่หกแห่งคอปยากรณในพระคัมภีร์ ซึ่งเริ่มต้นตั้งลูกแกะ
แต่ลงเอยด้วยการพุดเหมือนพญานาค เนบิวต์เนสซาร์เป็นตัวแทนของผู้ติดตามพระเมษโปดก
และเบลซัสซาร์เป็นตัวแทนของผู้ติดตามพญานาค

ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์นั้น
ยังเป็นประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์สามองค์ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบสี่ด้วย
โดยเริ่มต้นด้วยการปฏิรูปของพวกมิลเลอไรต์ และสิ้นสุดด้วยการปฏิรูปของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
ข่าวสารของทูตสวรรค์สามองค์คือข่าวสารแห่งโมงยามแห่งการพิพากษา
พวกมิลเลอไรต์ได้ประกาศเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเปิดต้นการพิพากษา
และคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันประกาศเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งพระกรุณาให้โอกาสกลับใจ

เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งช่วงเวลาแห่งพระกรุณา
ได้รับการพรรณนาไว้ทั้งตามแนวคอปยากรณภายในและภายนอก
และเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นเป็นหลักในประวัติศาสตร์ที่ข้อสี่สิบบทดาเนียลสิบเอ็ดเป็นภาพแทน
เหตุการณ์แห่งข้อสี่สิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกา ดังนั้น
เหตุการณ์ของการรวบรวมครั้งสุดท้ายของบุตรคนอื่น ๆ ของพระเจ้าซึ่งยังคงอยู่ในบาบิโลน
จึงมิได้เป็นภาพแทนอยู่ในข้อสี่สิบ กระนั้น
วิกฤตการณ์ซึ่งเผชิญหน้ากับโลกในเวลานั้นก็เพิ่งสิ้นสุดลงในสหรัฐอเมริกา
เหตุการณ์เหล่านั้นเป็นภาพแทนของการพิพากษาที่มีต่อสหรัฐอเมริกา
และการชำระคริสตจักรของพระเจ้าให้บริสุทธิ์ล่วงหน้าก่อนที่คริสตจักรจะถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณ

เหตุการณ์ภายในที่เกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองชี้ให้เห็นพระราชกิจของพระคริสต์ในฐานะมหาปุโร
หิต ในการทำให้ความล้าลึกของพระเจ้าสำเร็จสิ้นท่ามกลางประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้าย
ส่วนเหตุการณ์ภายนอกชี้ให้เห็นบทบาทของสหรัฐอเมริกาในการฟื้นคืนอำนาจแก่สันตะปาปา
ประวัติศาสตร์ทั้งหมดของสหรัฐอเมริกาในฐานะอาณาจักรที่หกแห่งคอปยากรณในพระคัมภีร์
และประวัติศาสตร์ทั้งหมดของเลาตีเซีย ล้วนเกิดขึ้นภายในประวัติศาสตร์ที่ข้อสี่สิบเป็นตัวแทนไว้

เส้นภายในและเส้นภายนอกภายในข้อสี่สิบนั้น เป็นภาพแทนโดยเขาทั้งสองของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน
เขาแห่งลัทธิสาธารณรัฐนิยมคือเส้นภายนอก และเขาแห่งลัทธิโปรเตสแตนต์คือเส้นภายใน
ทั้งสองเส้นดำรงอยู่ภายในประวัติศาสตร์ของอาณาจักรที่หก และเมื่อประวัติศาสตร์ของอาณาจักรที่หกสิ้นสุดลง
การพิพากษาของพระเจ้ก็ถูกนำมาสู่ทั้งเขาแห่งโปรเตสแตนต์และเขาแห่งสาธารณรัฐนิยม
ข่าวสารที่ระบุเหตุการณ์ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลอง คือข่าวสารเดียวกับที่ระบุเหตุการณ์ซึ่งถูก
นำมาสู่สหรัฐอเมริกาเมื่อประเทศนั้นทำให้ถ้อยแห่งเวลาทดลองของตนครบบริบูรณ์
ข่าวสารที่ระบุเหตุการณ์ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลอง ยังเป็นข่าวสารเดียวกับที่ระบุเหตุการณ์ซึ่ง
ถูกนำมาสู่เซเวนธ์เดย์แอดเวนติสเมื่อขณะนี้ทำให้ถ้อยแห่งเวลาทดลองของตนครบบริบูรณ์

ภายในประวัติศาสตร์ของข้อสี่สิบ หนังสือดาเนียลถูกคลาญณ์ออกสามครั้ง
และทั้งสามครั้งนั้นต่างก่อให้เกิดแนวภายในและแนวภายนอกซึ่งนำเสนอเหตุการณ์ต่าง ๆ
ที่เกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองใจ
แต่ละหมุดหมายเชิงพยากรณ์ทั้งสามนั้นล้วนมีการกระจายของ “เจ็ดเวลา” นำหน้า ดังนั้น
ข้อสี่สิบจึงเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1798 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์
และหมุดหมายเชิงพยากรณ์ภายในประวัติศาสตร์นั้นก็คือ “เหตุการณ์ต่าง ๆ

ที่เกี่ยวเนื่องกับการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลองใจ” ภายในประวัติศาสตร์ของซอสลีบ
แนวภายในเป็นภาพแทนของการเปลี่ยนผ่านจากฟีลาเดลเฟียไปสู่เลาดีเซียในตอนต้น
และการเปลี่ยนผ่านจากเลาดีเซียกลับไปสู่ฟีลาเดลเฟียในตอนปลาย
จุดเริ่มต้นนั้นเป็นภาพแทนของขบวนการปฏิรูป ดังที่แสดงไว้ในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน
ซึ่งเป็นแบบอย่างของขบวนการปฏิรูปในตอนปลายด้วย
และขบวนการนั้นก็ทำให้อุปมานั้นสำเร็จครบถ้วนตามตัวอักษรด้วยเช่นกัน

ขบวนการมิลเลอไรต์ฝ่ายฟีลาเดลเฟียเริ่มต้นขึ้นพร้อมกับการสำเร็จของ “เจ็ดวาระ” ในเลวีนิติ บทที่ยีสบหก
ในปี 1798 และต่อมาก็มีการสำเร็จอีกครั้งหนึ่งของ “เจ็ดวาระ” ในวันที่ 22 ตุลาคม 1844 อย่างน้อยภายในปี
1856 ทั้งเจมส์ ไวท์ และซิสเตอร์ไวท์ได้ระบุว่าขบวนการนั้นอยู่ในสภาพของเลาดีเซีย ในปีเดียวกันนั้น
ได้มีการนำเสนอความสว่างใหม่เกี่ยวกับ “เจ็ดวาระ” ในสิ่งพิมพ์ทางการของคริสตจักรซึ่งไม่เคยแล้วเสร็จ
“เจ็ดวาระ” ได้สำเร็จในปี 1798 และภายหลังจากนั้น วิลเลียม มิลเลอร์ได้ค้นพบ
“จุดเริ่มต้นของสายโซ่แห่งความจริง” ดังที่ซิสเตอร์ไวท์เรียกไว้ และจุดเริ่มต้นของสายโซ่แห่งความจริงนั้นก็คือ
“เจ็ดวาระ” ปี 1798 เป็นการสำเร็จของ “เจ็ดวาระ” ภายหลังจากนั้น
มิลเลอร์ได้ทำการค้นพบพื้นฐานของเขาเกี่ยวกับ “เจ็ดวาระ” ขณะที่พระธรรมดาเนียลถูกเปิดเผย หลังจากนั้น
วันที่ 22 ตุลาคม 1844 เป็นเครื่องหมายของการสำเร็จอีกครั้งหนึ่งของ “เจ็ดวาระ” ซึ่งต่อมาก็ตามมาด้วยการเป
ลี่ยผ่านในขบวนการจากฟีลาเดลเฟียไปสู่เลาดีเซียในปีเดียวกันกับที่ความสว่างใหม่เกี่ยวกับ “เจ็ดวาระ”
ถูกปล่อยไว้โดยไม่แล้วเสร็จ ในปี 1863 สิ่งซึ่งเคยเป็นขบวนการมิลเลอไรต์ฝ่ายฟีลาเดลเฟียจนถึงปี 1856
เมื่อมันได้เปลี่ยนผ่านเข้าสู่ขบวนการมิลเลอไรต์ฝ่ายเลาดีเซีย
ได้กลายเป็นคริสตจักรที่จดทะเบียนโดยชอบด้วยกฎหมาย
โดยมากภายใต้หลักการตั้งต้นและแรงกดดันจากสงครามกลางเมือง และเพื่อคุ้มครองเยาวชนของคริสตจักร
ขบวนการนั้นสิ้นสุดลงในปี 1863 เมื่อมันกลายเป็นคริสตจักร เจ็ดปีก่อนหน้านั้น ในปี 1856
เลาดีเซียได้เลวลงข่าวสารแห่งความสว่างใหม่ในหัวข้อเดียวกันนั่นเอง
ซึ่งเป็นการค้นพบเชิงพยากรณ์ประการแรกของวิลเลียม มิลเลอร์

ขบวนการมิลเลอไรต์และความสว่างซึ่งถูกเรียกว่า “การเริ่มต้นของสายโซ่แห่งความจริง” คือความสว่างแห่ง
“เจ็ดกาลเวลา” ได้ถูกเปิดเผยแก่ผู้นำของขบวนการเลาดีเซีย ซึ่งค่อย ๆ วางความปรารถนาที่จะธำรงไว้ซึ่ง
“เจ็ดกาลเวลา” นั้นเสีย และเมื่อสิ้นสุดเจ็ดปี (“เจ็ดกาลเวลา”) ในปี 1863
ก็ได้มีการจัดทำแผนภูมิและข่าวสารเชิงพยากรณ์ฉบับใหม่ขึ้น โดยไม่มีการอ้างอิงถึง “เจ็ดกาลเวลา”
แต่อย่างใด

ในปี 1863 บทสรุปของคำพยากรณ์หกสิบห้าปีของอิสยาห์ได้สิ้นสุดลงตรงจุดเดียวกับที่มันเริ่มต้นขึ้น
คือด้วยสงครามกลางเมืองระหว่างฝ่ายเหนือกับฝ่ายใต้ ประเด็นเรื่องความเป็นทาสในปี 1863
ได้ถูกจำลองไว้ล่วงหน้าโดยการกวาดต้อนทั้งราชอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ไปเป็นเชลย
อันเป็นการสำเร็จตามคำว่า “เจ็ดเท่า” และการตกเป็นทาสซึ่งอิสราเอลถูกกวาดต้อนไปนั้นก็เป็นภาพแทนที่เหม
อะสมอย่างยิ่งของประเด็นเรื่องความเป็นทาสในวาระสุดท้าย ปี 1863
เป็นตัวแทนจุดสิ้นสุดของโครงสร้างเชิงพยากรณ์ซึ่งตั้งอยู่บนคำพยากรณ์หกสิบห้าปีของอิสยาห์

พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตั้งไว้ว่า เหตุการณ์นั้นจะไม่ตั้งมั่นอยู่ และจะไม่บังเกิดขึ้น
เพราะศิระของซีเรียคือดามัสกัส และศิระของดามัสกัสคือเรซิน และภายในหกสิบห้าปี
เอฟราอิมจะถูกทำลายจนมิได้เป็นชนชาติหนึ่งอีก และศิระของเอฟราอิมคือสะมาเรีย
และศิระของสะมาเรียคือบุตรของเรมาลียาห์ หากท่านทั้งหลายจะไม่เชื่อ แน่ทีเดียว
ท่านทั้งหลายจะไม่ตั้งมั่นอยู่ อิสยาห์ 7:7-9

เมื่อเข้าใจคำพยากรณ์นี้อย่างถูกต้อง ซึ่งเริ่มต้นในปี 742 ก่อน ค.ศ.

คำพยากรณ์นี้ซึ่งทั้งหมดหมายสามประการภายในช่วงเวลาหกสิบห้าปี หมายความว่าสองประการในนั้นระบุจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาสองพันห้าร้อยยี่สิบปีแห่งการเป็นเชลยและการเป็นทาสสำหรับทั้งอาณาจักรฝ่ายเหนือและอาณาจักรฝ่ายใต้ของอิสราเอล ในปี 742 ก่อน ค.ศ.

อาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้กำลังพัวพันอยู่ในสงครามกลางเมือง

และสิบเผ่าฝ่ายเหนือได้จัดตั้งพันธมิตรกับซีเรียเพื่อรุกรานอาณาจักรยูดาห์ฝ่ายใต้ สิบเก้าปีต่อมา ในปี 723

ก่อน ค.ศ. สิบเผ่าฝ่ายเหนือถูกชาวอัสซีเรียกวาดต้อนเข้าสู่ความเป็นทาส สิบหกปีต่อมา ในปี 677 ก่อน ค.ศ.

ชาวอัสซีเรียจับมนัสเสห์และนำท่านไปยังบาบิโลน สองพันห้าร้อยยี่สิบปีหลังจากปี 723 ก่อน ค.ศ. ตรงกับปี

1798 ซึ่งเป็นเวลาแห่งอวสานและเป็นจุดเริ่มต้นของข้อสี่สิบ สิบหกปีต่อมา "เจ็ดกาลเวลา"

ที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายใต้ซึ่งเริ่มต้นในปี 677 ก่อน ค.ศ. ได้สิ้นสุดลงในปี 1844 สิบเก้าปีต่อมา ในปี 1863

ลักษณะเชิงพยากรณ์ของปี 742 ก่อน ค.ศ. ได้รับการสำแดงอย่างตรงทุกตัวอักษร

มีสงครามกลางเมืองระหว่างอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้เกิดขึ้นทั้งในปี 742 ก่อน ค.ศ. และในปี 1863 ในปี

742 ก่อน ค.ศ. คำพยากรณ์ที่อิสยาห์มอบแก่กษัตริย์อาหัสผู้ชั่วร้ายนั้นเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่กำลังจะมาถึงของทั้งอาณาจักรฝ่ายเหนือและฝ่ายใต้ และในปี 1863

ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางอย่างแท้จริงของสงครามกลางเมือง ประธานาธิบดีลินคอล์นได้ประกาศกฎอัยการศึก

อันเป็นการเริ่มต้นกระบวนการยุติการเป็นทาส คำเตือนที่มอบแก่กษัตริย์อาหัสผู้ชั่วร้ายในปี 742 ก่อน ค.ศ.

นั้นได้มอบให้ในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ตามตัวอักษร

ซึ่งเป็นแบบของชาวสารที่ลินคอล์นมอบในแผ่นดินอันรุ่งโรจน์ฝ่ายจิตวิญญาณ

เจ็ดปีหลังจากที่ชาวสารเรื่อง "เจ็ดกาล" ของ Hiram Edson ได้รับการตีพิมพ์ในปี 1856 ลัทธิ Adventism

ได้จัดทำแผนภูมิปี 1863 ซึ่งตัดคำสอนแบบ Millerite เรื่องเจ็ดกาลออกไป จึงทำให้ข้อความจำนวนมากที่

Ellen White สอนว่าเราจะต้องกล่าวซ้ำชาวสารของพวก Millerites

และทั้งยังต้องป้องกันมิให้ชาวสารเหล่านั้นถูกโจมตี ถูกตั้งคำถามขึ้นด้วย ในปีเดียวกันนั้น

พวกเขายังได้กลายเป็นคริสตจักรที่จดทะเบียนตามกฎหมายอีกด้วย ยังมีอีกมากที่อาจเขียนได้เกี่ยวกับปี 1863

และนัยสำคัญเชิงพยากรณ์ของปีนั้น แต่สิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังชี้ให้เห็น ณ ที่นี้คือ มีพยานหลายประการ

ทั้งภายในและภายนอก ที่ระบุถึงการกบฏของปี 1863 ไม่ว่าจะเป็นการกบฏฝ่ายภายนอกกับรัฐทางใต้

หรือการกบฏฝ่ายภายในด้วยการปฏิเสธความจริงพื้นฐานประการแรก ปี 1863

เป็นหนึ่งในเหตุการณ์ภายในประวัติศาสตร์ของข้อสี่สิบ ซึ่งเป็นเครื่องหมายระหว่างทางที่ประกอบขึ้นเป็น

"เหตุการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการสิ้นสุดแห่งเวลาการทดลอง"

ปี 1863 สอดคล้องกับการเริ่มต้นของระยะเวลาสี่สิบปีในถิ่นทุรกันดารของอิสราเอลโบราณตามตัวอักษร

เมื่อสิ้นสุดสี่สิบปีนั้น โยชูวาได้นำอิสราเอลโบราณเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญา

และพวกเขาได้ทำลายเมืองเยรีโคลง และประกาศคำสาปเหนือผู้ใดก็ตามที่จะสร้างเยรีโคขึ้นใหม่ ในปี 1863

ผู้นำของลาโอติเซียแอ็ดเวนติสม์ได้สร้างเยรีโคขึ้นใหม่ ปี 1863

ถูกนำเสนอทั้งในตอนต้นและตอนปลายของระยะเวลาสี่สิบปีในถิ่นทุรกันดาร ปี 1863 เป็นหมายความว่าเชิงพยากรณ์

ที่เชื่อมโยงประวัติศาสตร์ของเส้นภายนอกและเส้นภายในของประวัติศาสตร์ในข้อสี่สิบเข้าด้วยกัน

มีคริสตจักรที่เจ็ด คือ "คริสตจักรที่ถูกพิพากษา" ดังที่คำว่า "ลาโอติเซีย" มีความหมายเช่นนั้น

กำลังเข้าสู่ช่วงเวลาซึ่งแทนด้วยคนทั้งชั่วอายุหนึ่งตายในถิ่นทุรกันดาร ในจุดเดียวกันนั่นเอง

ประธานาธิบดีรีพับลิกันคนแรกกำลังเริ่มงานแห่งการปลดปล่อยทาส จึงเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงบรรดาประธานาธิบดี

รีพับลิกันคนสุดท้ายซึ่งจะบังคับใช้กฎหมายการศึกษาในช่วงเวลาแห่งวิกฤต

อันนำไปสู่สิ่งที่พระคัมภีร์ดลใจเรียกว่า "ความพิเนาศของชาติ"

ในหมุดหมายแห่งการเริ่มต้นนั้น หมุดหมายแห่งอวสานได้ถูกนำเสนอไว้ และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปิดฉากแห่งการพิพาทก็ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้ล่วงหน้าในเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการเปิดฉากแห่งการพิพาท การกบฏที่คาเดชโดยการปฏิเสธข่าวสารของโยชัวและคาเลบ ณ ตอนต้นของสี่สิบปีนั้น เป็นแบบอย่างของการกบฏของโมเสสในการตีศิลา ณ คาเดชเมื่อสิ้นสุดสี่สิบปี ค.ศ. 1863 ระบุถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นจุดที่เลาตีเซียถูกค้ายออกจากพระโอรสขององค์พระผู้เป็นเจ้า และเป็นจุดที่ชายชราสี่สิบห้าคนในกรุงเยรูซาเล็มกำลังก้มกราบต่อดวงอาทิตย์ในเอเสเคียลบทที่แปด และเป็นจุดที่ซีโลห์ถูกกระทำซ้ำอีกครั้งเหนือบรรดาผู้ที่ไว้วางใจในถ้อยคำมูสาวว่า "พระวิหารของพระยาห์เวห์คือพวกเรา"

เราจะศึกษาว่าด้วยเรื่องพาเนียมนี้ต่อไปในบทความถัดไป